

XXXII e Diele Gjatë Vitit -A-

**Rrini zgjuar
sepse nuk e dini
ditën as orën!**

Famullia

Katedralja e shën Palit - Tiranë

Në EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT. AMEN

Vllazen e motra, jeta e secilit prej nesh asht një pritje e vazhdueshme, kjo sepse e tashmja nuk i mjafton askërkujt: syni edhe zemra e secilit prej nesh, janë gjithmonë të projektuem përpara në kërkim të diçka që ta mbushin zemrën dhe synin tonë. Për një besimtar, momenti i parë i kërkimit asht i përqendruem në kërkim të diçkaje, por ma vonë e kupton se faktikisht asht duke kërkue DIKË. Dhe atë DIKË asht duke e pritë në mënyrë të vazhdueshme. Jena të ftuem në këtë adhurim për me meditue përmbi Kthimin e Zotit, Ardhjen e Tij në mesin tonë. Kena dy rrugë përpara: me dashtë ose me e drashtë. Cilado kjoftë gjendja e jonë shpirtnorë një gja asht e sigurt: Ai ka me ardhë dhe na duhet për me u përgatitë. Ungjilli na thotë se kena një mënyrë për me e pritë, një mënyrë që nuk asht as mungesa e durimit dhe as gjumi: por dija dhe shpresa. Kisha e cila asht në ecje të vazhdueshme, jeton në pritjen e takimit përfundimtar me Zorin e saj, dhe rrin zgjuar duke e mbajtë të ndezun flakën e besimit dhe të dashnisë, derisa Krishti dhandrri i saj ta përcjellin në Mbretninë e dasmës së amshueme.

Heshtje e shkurtë meditimit...

Aleluja, Aleluja

Rrini zgjuar, thotë Zoti, sepse nuk e dini ditën as orën!

Aleluja, Aleluja

Prej Ungjillit sipas Mateut (Mt 25,1-13)

Në atë kohë, Jezusi u tha dishepujve të tij këtë shëmbëlltysë: “Mbretëria e qiellit do t’u përngjajë dhjetë virgjërave, të cilat i morën dritëzat e veta e i dolën para dhëndrit. Pesë prej tyre ishin marroqe e pesë të mençura. Tashti, këto marroqet, morën me vete dritëzat, por nuk morën vajin. Ndërsa ato të mençurat, morën me vete bashkë me dritëzat e veta edhe vaj në enë. Pasi dhëndri u vonua, u kotën të gjitha dhe i zuri gjumi. Rreth mesnatës u dha lajmi: ‘Ja, dhëndri! Dilni përpara!’ Atëherë të gjitha virgjërat u çuan dhe i rregulluan dritëzat e veta. Atëherë marroqet u thanë të urtave: ‘Na jepni prej vajit tuaj se po na ndalen dritëzat.’ Të mençurat u përgjigjën: ‘Assesi! Që të mos na mungojnë neve dhe juve, më mirë shkoni te tregtarët e bleni për vete!’ Kur ato shkuan të blejnë, erdhi dhëndri e ato që ishin gati, hynë bashkë me të në dasmë dhe u mbyll dera. Më vonë ia behën edhe virgjërat e tjera e thanë: ‘Zotëri, o zotëri, na e çel derën!’ Por ai u përgjigji: ‘Përnjëmend po ju them: nuk ju njoh!’

Prandaj: rrini zgjuar se nuk e dini ditën as orën!”

Fjala e Zotit

Heshtje e shkurtë meditimit...

Të lutemi të gjithë bashkë:

O Zot Jezus,

**ti më kërkon që të rri zgjuar,
dhe ta drejtoj shikim tim drejt Teje,
që je e mira ime më e madhe,
por unë kam shumë interesa dhe kuriozitete,
që nuk më lënë që të përqendrohem në Ty.**

**Mos u lodh me mua, o Zot,
por më nxit që të rri zgjuar,
me nxit që ti zbuloj vlerat që kam,
dhe të bëj hapat e duhur në jetë,
dhe pastaj mos të lodhem duke të të kërkuar,
duke më dhënë sigurinë
se Ti je në personat që më rrethojnë,
se Ti je në ngjarjet e jetës sime,
se Ti je në gëzimet dhe në dhimbjet e mia.**

**Ma jep dhuratën e hirit, o Jezus,
që ta kuptoj se e kam në vetvete sasinë e vajit
që më mjafton për t'u bërë ballë vështirësive
dhe për të dëshmuar
praninë tënde në mesin tonë
e për të të thënë faleminderit,
për gjithçka që na ke dhënë. Amen.**

Heshtje e shkurtër meditimit dhe kangë...

Shëmbëlltyra e dhjetë virgjnave që presin dhandrrin na fton për me mendue gjanat e fundme tw jetës sonë. Në këtë botë na jena vetëm kalimtarë. Nuk do të rrijmë përmbi këtë tokë përgjithmonë. Vetë jeta e jonë asht një kalim.

Jeta mbaron me vdekjen, dhe historia e njerëzimit me mbarimin e botës. E pastaj? Në kjoftë se ekziston një “pastaj” e cila asht e kushtëzueme prej kësaj jete që jetojmë këtu dhe sot, atëherë thelbi i jetës ndryshon plotësisht; ndryshon plotësisht jeta që e jeton sot bota e jonë pagane, bota e cila tashma asht indiferente përballë çdo vlere, bota e cila asht e shtyme vetëm prej kënaqësisë së çastit, bota... e pa shpresë! Jena në gjunjë për me i kërkue Zotit dritën sesi të jetojmë për me mbrijtë në jetën tjetër e “me kenë përgjithmonë me Zotin”:

Në letrën drejtuar Selanikasve thuhet:

“Sepse vetë Zoti, me një urdhën, në zanin e Kryeengjëllit dhe me tingullin e burisë së Hyjit do të zbresë prej qiellit”.

Pra duhet ta jetojmë jetën në pritje të Diçkaje. Në të gjithë njerëzit ekziston dëshira e kërkimit, ekziston një shpresë e cila na shtyn përpara - pavarësisht eksperiencës si tokësorë - kjo shpresë na shtyn drejt infinitit, drejt Absolutit. Me e projektue shpirtin tonë drejt kësaj shprese, don me thanë me u rritë në dije, sepse vetëm në këtë mënyrë mundena me e shue etjen për të vërtetën dhe lumturinë, që asht etja ma e thellë e zemrës së njeriut. Na njerëzit në vetveten tonë jena një përziemje e përsosun mes njerëzores dhe hyjnores, mes tokësores dhe qiellores, mes të mbaruemes dhe të pambaruemes. Në thelb: I asht dashtë Birit të Hyjit të zbresë në mesin tonë për me na e zbulue se jena të ngjashëm me të. Kjo shpjegon edhe motivin se pse qenia njerëzore, pra secili prej nesh nuk asht asnjëherë i knaqun, derisa mos të mbrijnë me realizue fatin për të cilin edhe asht krijue, domethanë, derisa mos ta shohin e mos ta njohin veten se asht ba si Hyji e për Hyjin.

*“Na ke ba për ty, o Zot, dhe zemra e jonë nuk gjen paqe
derisa mos të pushojë në ty”. (Sh. Agustini)*

Të mësojmë pra se jeta, në dritën e besimit asht një pritje e vazhdueshme: - një pritje, jo në kuptimin e thjeshtë të pritjes që të kalojnë ditët e saja dhe mjaft; por në kuptimin e pritjes së Diçka të mrekullueshme që do na mbushi e çojë në plotësi ekzistencën tonë.

Heshtje e shkurtë meditimit...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**Merre, o Zot, zemrën time
me të gjitha shpresat e saja
dhe bëje të durueshme në pritje.**

**Merre çdo mendim timin
dhe ndriçojë që të kërkojë përherë të vërtetën,
duke e çliruar prej të gjitha gabimeve.**

**Merre vullnesën time të të jetuarit
dhe mbushe me fe, shpresë dhe dashuri,
që të jetë e gatshme për të nesërmen time.**

**Më bëj të denjë
për të marrë pjesë në tryezën tënde,
dhe bëj që ta ushqej dritën time
me vajin e dashurisë tënde,
që të mos mbetem pa dritë në pritjen tënde,
por të jem i gatshëm kurdo që Ti të vish,
për të vrapuar drejt Teje,
dhe për të hyrë bashkë me Ty,
në festën e dasmës së amshuar,
ku më në fund mund të të them në përqafim:
Mirë se erdhe “DHËNDËRRI IM!”**

(Dom Tonino Bello)

Ti mbajmë dritat e ndezuna ashtu sikurse kanë ba virgjnata e meçme. Të jena të gatshëm me i shkue në takim Zotit atëherë kur Ai të vijë. Zoti ka me ardhë me siguri. Ekziston rreziku i përgjumjes kur pritja asht e gjatë, kur zgjatë shumë nata e jetës tonë. Drita e fesë dhe e shpresës sonë edhe mundet me u dobësue prej pritjes së gjatë. Kur Zoti na thotë “rrini zgjuar”, asht duke na kujtue se duhet të mbajmë vajin rrezervë për dritat tona; na thotë se duhet të kena vajin e dijes dhe të veprave të mira, vajin e ndërgjegjes dhe të dritës për me njoftë fytyrën e vërtetë të Zotit të vërtetë. Në Gjetsemani, Jezusi vetë, në atë orë të errët, i’u drejtua Atit në vendin tonë me këto fjalë:

“Abbà, o Atë, nuk kuptoj, por besohem në ty!” (Mk 14,36).

Mbrrijmë tek një pikë tjetër e cila asht e dhimbshme për atë që ndeshet me atë realitet: dera e mbyllun në fytyrë dhe ajo shprehja e randë “*Nuk ju njoh*”. Për t’i nxitë njerëzit të rrijnë zgjuar, nuk asht hera e vetme që Jezusi e përdorë një shprehje të tillë:

“Jo gjithkush që më thotë: O Zot, o Zot, ka me hy në Mbretninë e qiellës, por ai që ban vullnetin e Atit tem që asht në qiell. Shumë kanë me thanë atë ditë: O Zot, o Zot, po anuk kena profetizue në emnin tand, a nuk i kena dëbue djajt në emnin tand, dhe a nuk kena ba shumë mrekulli në emnin tand? Por unë kam me ju thanë atyne: Nuk ju kam njoftë kur-rë; largohuni prej meje, ju punëtorë të së keqes”

Me ndejtë zgjuar don me thanë me e ndërtue jetën tonë jo në shkamin e fjalëve por të veprave: “*kush i ndigjon këto fjalë dhe i ven në praktikë*” (Mt 7,24-27). Virgjnata të cilat janë kujtue në momentin e fundit për me ikë dhe me e marrë vojin, na thojnë se nuk duhet me pritë castin e fundit të jetës për me u kthye,

nuk duhet me përdorë gjithmonë fjalën “nesër”... për momentin po jetoj kështu dhe nesër... të shohim ç’po ndodh në çastin e fundit. Takimi me Zotin asht gjithmonë i paparashikueshëm. Gjykimi i Tij, nuk mundet me ba gja tjetër veçse me vulosë atë që vetë na e kena zgjedhë në jetë. Nuk do të kena kohë për me shkue dhe me kërkue vojin e të tjerëve.

Duhet me e shpenzue jetën tonë në gjanat që ia vlen dhe që vlejné, në gjanat e bukura, të vërteta dhe të nalta. Duhet me e shpenzue kohën tonë, mendimet tona dhe imagjinatën tonë, duke ndigjue në zemrën tonë jehonën e një klithme që vjen nga e ardhmja: “Qe dhandrri: t’i dalim përpara”.

Një ditë ka me ndodhë edhe për ne, ajo që ndodhi në agimin e një të Diele Pashkësh të para 2000 viteve, kur një grua nigjoi se po e thirrshin për emën: “Maria!” Në kjoftë se dashnia e jonë do të jetë konsumue në pritje të dhandrrit duke e shndërrue jetën tonë në shkëlqim të bukurisë hyjnore, atëherë kena me e pa se Dikush na njeh, na thërret për emën dhe na pranon në festën e një takimi të gjatë dhe të shumëpritun. Amen.

Heshtje e shkurtë meditimit...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zot Jezus,
përballë teje që je Fjala e së Vërtetës,
që je Dashuria që dhurohet,
ashtu si shën Pjetri po themi:
“O Zot, te kush të shkojmë?
Ti i ke fjalët e jetës së pasosur”.**

**O Zot Jezus,
ne të falënderojmë**

sepse Fjala e Dashurisë tënde
është bërë për ne
Trup i dhuruar mbi Kryq,
dhe është Trup i gjallë për ne
në Sakramendin e Shejtë të Eukaristisë.
Bëj që takimi me Ty
në Misterin e heshtur të Pranisë Tënde,
të hyjë në zemrat tona
dhe të shkëlqejë në sytë tanë,
që të gjithë të bëhemi
shenjë e dukshme e dashurisë Tënde.
Bëj, o Zot Jezus,
që forca e Eukaristisë,
ta ngrohin vazhdimisht jetën tonë,
duke u bërë në ne
shenjtëri, ndershmëri dhe bujari.
Na bëj të dashur me të gjithë,
të aftë për miqësi të vërtetë dhe të sinqertë,
në mënyrë që shumë njerëz t'i tërheqi
bukuria e qëndrimit me ty.
Ardhtë mbretëria e Jote
dhe bota u shndërroftë në Eukaristi të gjallë.
Amen.

Heshtje e shkurtë meditimit dhe kangë...

Ati ynë...

Ekzistenca e jonë, o Jezus, dridhet prej pritjes tande dhe secili prej nesh asht i thirrun për këtë takim vendimtar, për këtë takim për të cilin nuk dijmë as ditën dhe as orën. Ky asht motivi sepse dritat tona duhet me kenë gjithmonë të ndezuna: për mos me mbrijtë të papërgatitun në atë takim prej të cilit varet fati i jonë i amshuem. Na ndihmo, o Jezus, që gjatë jetës tonë t’i mbajmë sytë e hapun, sepse Ti shpesh herë vjen dhe na takon gjatë ecjes tonë. Për këtë motiv voji nuk duhet me na mungue kurrë. Asht voji i besimit që na ndihmon për me e dal-lue praninë tande në mesin tonë. Asht voji i shpresës që kena në ty, që na ndihmon për me i tejkalue vështirësitë me qetësi të shpirtit. Asht voji erwmirë i dashnisë ai i cili na ban me kenë të qetë e të lumtur duke dëshmue me vepra dhe me fjalë mës-hirën, paqen dhe drejtësinë tande.

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Shpirti i Zotit,
bëje Kishën tënde dritë,
për ti ndriçuar të gjithë njerëzit
me dritën e dashurisë sate.
Jepi Kishës tënde dashuri dhe gëzim,
duke e ushqyer me vajin e bekimit tënd,
që të mund ta largojë errësirën e mëkatit,
duke ja fshirë lotët e fajit
dhe duke i dhuruar buzëqeshjen e Shëlbimit.
Bëje Kishën tënde, o Shpirti i Zotit,
strehë të sigurt për këdo që është i trishtuar,
tregohu Nënë për këdo që të është larguar.**

**Dhe kur njeriu i zhgënjyer
kthehet tek ti i penduar,
edhe pse i mbuluar
me pluhurin dhe baltën e mëkatit,
besoi pendesës së tij nëse të kërkon falje.
Mos e qorto, o Shpirti i Zotit,
por lyeje me vajin erëmirë të dashurisë tënde,
dhe të pastruar prej rrudhave dhe njollave,
përcille në takim me Birin Tënd,
dhe pa u skuqur aspak në fytyrë,
të mund t'i thojë në përqafim,
mirë se të gjeta “DHËNDËRRI IM!”**

(Don Tonino Bello)

Heshtje e shkurtë meditimit ...

Po vjen dhandrri! Ti dalim përpara e ta presim!

Në këto fjalë gjendet shëmbëlltyra ma e bukur e krejtë ekzistencës njerëzore, e cila na paraqitet si një dalje prej vetvetes për të takue dikënd. Me dalë prej hapsinave tona të ngushta, me dalë prej natës tonë dhe me u ndeshë me shkëlqimin e një përqafimi. Me e pa Zotin si një përqafim të shumpritun. Krejtë ekzistenca e jonë si një dalje e vazhdueshme për me shkue në një takim. Prej ditës në të cilën dalim prej krahnorit të nanës tonë për me shkue në takim me jetën, e deri në ditën në të cilën dalim prej kësaj jete për ME U TAKUE ME JETËN TONË, ekzistenca e jonë asht një rrugëtim në misterin e Hyjit. Sekret i suksesit të kësaj dalje asht DRITA. Dhjetë vajzat kanë vetëm pak dritë, krejt pak, por asht drita e mjaftueshme për me nxitë

kurajon e hapit të parë. Problemi lind kur nuk ban asnjë gja për me e ushqye dritën. Pesë vajza kanë ditë me e rujtë dritën, ndërsa pesë vajzat e tjera nuk kanë vaj rrezervë, i kanë enët bosh, kanë jetën e tynë bosh.

Kur u kërkojnë vaj për llampat e tyne, përgjigja asht JO. Kuptimi i saj asht nxitja për me kenë të përgjegjshëm për atë që jena e për atë çka jena duke pritë prej jetës: Askërkush nuk mundet me dashtë në vendin tem; Askërkush nuk mundet me kenë i mirë dhe i ndershëm në vendin tem; Askërkush nuk mundet me e dëshirue Zotin në vendin tem. Në kjoftë se unë nuk jam i ndërgjegjshëm dhe i përgjegjshëm për atë që jam dhe atë që dua, kush ka me mujtë me kenë në vendin tem për vetveten tem?

Me këtë shëmbëlltyrë, ti o Jezus, je shumë i rreptë por dhe shumë ngushëllues për ne. Të gjitha lodhen për gjumë, të meçmet dhe marroqet... po kjo asht historia e jonë: të gjithë jena të lodhun, o Jezus. Por na jena të sigurt se në momentin ma të zi, në orën ma të errët të jetës tonë, një za dhe një person, ka me ardhë për me na zgjue. Forca jonë e vërtetë qëndron në sigurinë se zani i Zotit ka me ardhë dhe ka me na zgjue. Dhe në atë za, i cili ka me ardhë për me na zgjue prej të gjitha zhgënjimeve tona, na kena me ndie forcën dashuruese të Atij që nuk lodhet kurrë duke na thirrë; do të na zgjojë duke na dhanë sigurinë se për ne ka ba gadi një botë plotë me dritë dhe takime. Ti, o Zot, nuk ka kapë kurrë në befasi, sepse ti je zani që na zgjon çdo herë, edhe në errësinën ma të thellë të jetës tonë. O Jezus, mua më mjafton një zemër që të dijë të dëgjojë, një zemër e cila prej Teje shndritë gjithmonë si një llampë, si një llampë e cila më shndritë rrugën drejt takimit për t'u përqaftue prej teje.

Të lutemi të gjithë bashkë:

Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:**

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë

Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

**Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.**

Në sajë të hirit tënd

**le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;**

**të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.**

Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,

**kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.**

**Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrrurit”**

**të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,**

**i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tonë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipeshkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshkje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- Që në vetvete ka çdo shije.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbreton në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

**Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,
Virgjëra Mari.**

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nënë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.